

Sygn. akt V.2 Ka 394/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Odoj-Jarek

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 r.

sprawy: **K. S. /S./,**

córki F. i K.,

ur. (...) w miejscowości T.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju

z dnia 15 maja 2015r. sygn. akt II K 681/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat Z. G. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia skazaną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt V Ka 394/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju wyrokiem łącznym z dnia 15 maja 2015r., sygn. akt II K 681/14, w sprawie K. S. skazanej następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 19.06.2009 r. sygn. akt II K 4/09 na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata za czyn z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 29 czerwca 2007 r., przy czym postanowieniem tut. Sądu z dnia 08.06.2011 r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, którą skazana odbywała w

okresie od 08.04.2014 r. do 30.06.2014 r. i na poczet której zaliczono jej czas od 20.11.2011 r. do 28.08.2012 r. i od 08.04.2014 r. do 30.06.2014 r.,

II. Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 26.10.2012 r. sygn. akt II K 106/12 na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 16 listopada 2011 r., przy czym postanowieniem tut. Sądu z dnia 15.01.2014 r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, którą skazana odbywać będzie w okresie od 15.07.2014 r. do 15.07.2015 r.,

III. Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 22.05.2014 r. sygn. akt II K 439/13 na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 24 marca 2013 r., którą to karę skazana odbywać będzie w okresie od 15.07.2015 r. do 15.11.2015 r.,

IV. Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 17.06.2014 r. sygn. akt II K 1522/12 na karę 1 roku pozbawienia wolności za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk, popełniony nocą z 27 na 28 listopada 2012 r. którą to karę skazana odbywać będzie w okresie od 15.11.2015 r. do 15.11.2016 r.,

na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 22.05.2014 r. sygn. akt II K 439/13 w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 24 marca 2013 r.,

oraz

- Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 17.06.2014 r. sygn. akt II K 1522/12 w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk, popełniony nocą z 27 na 28 listopada 2012 r.

i wymierzył skazanej karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 577 kpk Sąd ustalił początek odbywania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej niniejszym wyrokiem na dzień 15.07.2015 roku.

Na podstawie art. 576 § 1 kpk Sąd ustalił, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w w/wym. wyrokach, a nieobjęte wyrokiem łącznym, podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w zakresie połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 19.06.2009 r. sygn. akt II K 4/09
- Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 26.10.2012 r. sygn. akt II K 106/12.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził z funduszu Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Z. G. kwotę 120,00 zł plus 23 % podatku VAT tj. kwotę 27,60 zł, łącznie kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu świadczonej na rzecz skazanej,

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazaną od ponoszenia kosztów postępowania związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa

Apelację od tego wyroku złożył obrońca skazanej, który zaskarżył wyrok co do kary, zarzucając jej rażącą niewspółmierność i na zasadzie art. 438 pkt 4 kpk wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanej kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji kar orzeczonych wyrokami podlegającymi połączeniu,

2. zasądzenie kosztów nieopłaconej obrony z urzędu za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści skargi odwoławczej obrońca skazanej K. S. zarzucił przede wszystkim rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec skazanej kary łącznej ze zbiegu realnego ustalonego przez Sąd I instancji, mającą polegać na odstąpieniu od zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych objętych tym zbiegiem realnym zasady absorpcji.

Na wstępie należy przypomnieć jedynie, iż stosowanie przez sąd przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji czy też kumulacji jest wyłącznie uzależnione od istniejącego pomiędzy poszczególnymi czynami wchodzącymi w skład zbiegu realnego związku podmiotowo-przedmiotowego. Innymi słowy - im ów związek ściślejszy, tym sąd winien odwoływać się do zasady absorpcji, natomiast im więzi te są luźniejsze, tym bardziej kształtować karę łączną winno się w oparciu o zasadę kumulacji.

Orzekając o karze łącznej w sprawie niniejszej Sąd Rejonowy mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 1 roku pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Słusznie zastosował Sąd I instancji podczas orzekania zasadę absorpcji i orzekł karę pozbawienia wolności w wysokości 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, że najistotniejsze znaczenie dla ukształtowania kary w wyroku łącznym mają kwestie wynikające ze związku przedmiotowo-podmiotowego poszczególnych, zbiegających się przestępstw. Sąd Rejonowy dokonał tu prawidłowej oceny podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi przestępstwami, zawartości czasowej i miejscowej, a także podobieństwa rodzajów winy i zamiarów.

Ferując wyrok Sąd Rejonowy wskazał, że pomiędzy czynami zachodzi związek przedmiotowy, bowiem skazania dotyczyły przestępstw z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk, jednak nie były to czyny popełnione w krótkich odstępach czasu. Pierwszy z nich miał miejsce w nocy z 27/28 listopada 2012 roku, drugi natomiast w dniu 24 marca 2013 roku i był znacznie cięższy gatunkowo, oba zaś były popełnione w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk. Powyższe przesądziło o braku podstaw do zastosowania zasady absorpcji.

Należy pamiętać, że zasada absorpcji, o jaką wnosił obrońca, ma charakter wyjątkowy i stosowana winna być wyłącznie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, inaczej prowadzić może do swoistego premiowania sprawców wielu przestępstw i powodować, że kary za nie wymierzone nie zostaną w ogóle odbyte, co naruszałoby społeczne poczucie sprawiedliwości. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że kara wymierzona przez Sąd I instancji za ten zbieg realny zbliża się do zasady absorpcji. Wymiar kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z pewnością jest bliższy dolnej granicy wymiaru kary łącznej niż górnej. Argumenty podane przez Sąd Rejonowy, które zadecydowały właśnie o takim wymiarze kary, zasługują na pełną aprobatę Sądu Okręgowego.

W tym kontekście nie sposób podzielić zarzutu obrońcy dotyczącego rażąco niewspółmiernej kary łącznej pozbawienia wolności, jaka orzeczona została wobec skazanej na mocy zaskarżonego wyroku łącznego.

Należy przypomnieć, iż na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę oceny tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby również w potocznym znaczeniu tego słowa „rażąco” niewspółmierną, to jest taką, którą w odczuciu społecznym nie da się zaakceptować. Orzeczona przez Sąd Rejonowy kara łączna powyższych cech nie nosi, jest karą wyważoną, ukształtowaną zgodnie z regułami określonymi w art. 85 kk.

Nie może się również ostać zarzut obrońcy, iż Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę przy orzekaniu o karze łącznej okoliczności dotyczących osoby skazanej, przy czym nie są to takie fakty, które wbrew twierdzeniom obrońcy, przemawiają na korzyść K. S.. To, iż skazana prawidłowo funkcjonuje w warunkach zakładu karnego świadczy jedynie

o tym, że dotychczas prowadzona resocjalizacja w warunkach izolacji penitencjarnej przynosi pozytywne rezultaty, nie zaś o tym, że cele zapobiegawcze i wychowawcze dotychczas odbytej kary zostały osiągnięte. Nie uprawnia to także do wnioskowania na tym etapie wykonania kary o pozytywnej prognozie kryminologicznej na przyszłość, czy też o tym, że skazana jest krytyczna wobec popełnionych przestępstw, tym bardziej że Dyrektor Aresztu Śledczego w O., gdzie skazana obecnie przebywa, określił jej zachowanie jako przeciętne.

Z tego też powodu Sąd Okręgowy w pełni akceptując dokonaną przez Sąd Rejonowy analizę więzi podmiotowo – przedmiotowych pomiędzy poszczególnymi czynami zbiegu realnego dotyczącego kar jednostkowych orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju z dnia 22 maja 2014 roku sygn. akt II K 439/13 oraz z dnia 17 czerwca 2014 roku sygn. akt II K 1522/12 i w konsekwencji prawidłowe ukształtowanie kary łącznej, zaskarżone rozstrzygnięcie utrzymał w mocy.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk, zwalniając skazaną od ich ponoszenia, a to z uwagi na perspektywę dłuższego pobytu w zakładzie karnym w związku z orzeczoną karą łączną pozbawienia wolności. Jednocześnie zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 147,60 zł (wraz z podatkiem VAT) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym.